

عنوان مقاله:

بررسی تحلیلی برخی از کنایات و ترکیبات در اصطلاحات و ضرب المثلهای یزدی

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ یزد، دوره 3، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

صدیقه رمضانخانی - دکترای زبان و ادبیات فارسی، پژوهشگر فرهنگ تاریخی یزد

خلاصه مقاله:

ضرب المثل ها بعد مهم ادبیات شفاهی هر ملتی به شمار می آیند. میزان ذوق و قریحه هر جامعه ای را می توان با نگاهی به تعبیرها، کنایه ها و امثال رایج در میان آنها شناخت. مثل ها اغلب در قالب طنز و نقدی ظریف و زیرکانه برای درک بهتر اوضاع یا تحذیر و ترغیب افراد به کار می روند و خود به عنوان انعکاس دهنده اندیشه و تجارب پیشینیان در شناسایی هرچه بیشتر جوامع و سیر تحول تاریخ فرهنگی ملت ها راهگشا هستند. در این گفتار، پس از گزینش ضرب المثل هایی که به آرایه کنایه آراسته بودند، نوع کنایه از نظر قریب و بعید بودن معنای ثانوی، همچنین مکنی عنه و وضوح و خفای واسطه های کنایه مورد بررسی قرار گرفت؛ پس از بسامدگیری مشخص شد بیش از 40 درصد کنایه ها از نظر وضوح واسطه ها ذیل رمز قرار می گیرند. این نتیجه دشواری فهم و وسعت واژگان در لهجه یزدی را معلوم می سازد

کلمات کلیدی:

ادبیات شفاهی یزدی، اصطلاحات و ضرب المثل ها، کنایه و انواع آن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803732>

